

Nr 16.

Första kammarens allmänna beredningsutskotts utlåtande i anledning av väckt motion om beredande av skydd åt beteckningen sjukgymnast.

I en inom första kammaren väckt, till dess allmänna beredningsutskott hänvisad motion, nr 281, har herr Nilsson, Bror, hemställt, att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t anhålla om skyndsamt utredning rörande ifrågasatt skydd åt beteckningen sjukgymnast.

Beträffande motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet har tagit del av yttranden från medicinalstyrelsen, direktionen för Gymnastiska centralinstitutet och Kvinnliga legitimerade sjukgymnasters riksförbund över en inom andra kammaren väckt likalydande motion.

Medicinalstyrelsen framhåller, att de bestämmelser, som för närvarande finnas till allmänhetens skydd mot obehöriga sjukgymnaster, äro mycket ofullständiga. Det är sålunda icke förenat med straffpåföljd att utöva sjukgymnastyrket utan att vara legitimerad sjukgymnast och det är icke heller i och för sig straffbelagt att obehörigen utge sig såsom legitimerad sjukgymnast. Straffbestämmelse för den som obehörigen betecknar sig som läkare eller tandläkare saknas likaledes. För sistnämnda yrkesgrupper har dock styrelsen i olika sammanhang nyligen hos Kungl. Maj:t anhållit om dylika bestämmelser, och styrelsen är av den uppfattningen, att det föreligger ett behov av motsvarande bestämmelse beträffande sjukgymnaster. Styrelsen anser, att frågan om skydd för beteckningen sjukgymnast bör närmare utredas, och meddelar, att det nu väckta spörsmålet för närvarande ligger under styrelsens prövning genom en med motionerna i huvudsak likalydande framställning den 20 januari 1950 av Kvinnliga legitimerade sjukgymnasters riksförbund.

I sitt yttrande anför förbundet bl. a.: Enligt en kungörelse, SFS nr 864/1937, äger den som vid GCI eller vid enskilt gymnastikinstitut, vilket av Kungl. Maj:t undfått examensrätt, avlagt godkänd sjukgymnastexamen — där icke synnerliga skäl till annat föranleda — av medicinalstyrelsen erhålla legitimation som sjukgymnast. Genom dispens av Kungl. Maj:t erhålla emellertid årligen ett antal personer utan föreskriven utbildning sådan legitimation. Detta är en av de yttersta orsakerna till att beteckningen sjukgymnast användes för såväl yrkesutbildade sjukgymnaster med

legitimation av styrelsen som för personer med mindre god utbildning. Denna möjlighet att efter dispens erhålla legitimation har föranlett, att ett stort antal elever årligen genomgå en kort och i teoretiskt avseende otillräcklig kurs i massage och »sjukgymnastik». Skillnaden mellan beteckningen examinerad och legitimerad sjukgymnast beaktas helt naturligt ej av allmänheten, icke ens av alla läkare. Den omständigheten att examinerade »sjukgymnaster» i stor utsträckning behandla patienter utan ordination av läkare, vilket icke är tillåtet för legitimerade sjukgymnaster, innebär en viss risk för att en patients tillfrisknande förhindras eller fördröjes. Det måste sålunda vara ett allmänt intresse, att en skarp gräns uppdrages mellan den legitimerade sjukgymnastens och massörens/massösens yrke. En skyndsam utredning är därför påkallad.

Direktionen för Gymnastiska centralinstitutet tillstyrker även bifall till motionen.

Utskottet anser i likhet med motionären att skydd bör skapas mot obehörig användning av beteckningen sjukgymnast. En närmare utredning av frågan hur ett sådant skydd lämpligen skall åvägbringas anses påkallad av medicinalstyrelsen. Då spørsmålet har upptagits inom styrelsen och det kan förväntas att det därigenom kan bringas till en nöjaktig lösning synes icke nödvändigt, att riksdagen riktar någon hemställan i ärendet till Kungl. Maj:t. Utskottet får därför hemställa,

att motion nr 281 ej måtte till någon första kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 16 mars 1950.

På utskottets vägnar:

JOHN SANDBERG.

Närvarande: herrar Sandberg, Birger Andersson, Ernst Hjalmar Nilsson*, Lundqvist, Osvald, Johannesson*, Hugo Sundberg, Carl Eric Ericsson*, Hesselbom*, Karl Persson och Petréron*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.